

?La diplomàcia de les paraules

«Ja firmo ara mateix perquè la força de les paraules del poema faci que alguna cosa canviï en l'interior del polític catari»

Aristòtil deia que la història explica el que va passar; la poesia el que hauria d'haver passat. Els recordo aquesta màxima del gran pensador grec a propòsit de la poesia que ha enviat l'emir de Dubai al seu homòleg del Qatar.

Una iniciativa que trobo que s'hauria d'estendre en altres conflictes entre veïns i que diu molt del valor que es dona a la cultura, al poder que atresoren les paraules per poder transformar l'altre. Resulta que el xeic Mohamed Bin Rashid al Maktum, ha recorregut a un poema per instar a l'emir catari, el xeic Tamim Bin Hamad al Thani, perquè accepti els tretze requisits que li van imposar l'Àrabia Saudita, Emirats Àrabs Units, Bahrein i Egipte per aixecar-li l'embargament.

La composició titulada Aldarbu uadijun Camí clar, exhorta al Qatar a abandonar la seva política exterior independent i tornar al Consell de Cooperació del Golf, l'organisme que sota la direcció de l'Àrabia Saudita agrupa les monarquies de la península Aràbiga. Al marge dels resultats que pugui tenir a nivell polític aquest original i fins ara inèdit instrument diplomàtic que ha fet servir l'emir, aplaudeixo el fet que es confii en moments de tensió i delicats als poder de les paraules.

La història deixarà escrita -en paraules, també- com acaba aquest episodi entre el Qatar i la resta de monarquies del Golf, però segons la poesia el que hauria de passar, tal com ha escrit Bin Rashid, és que *«Ara és el moment d'unir-se, un sol cor per a protegir-nos els uns als altres més enllà de l'odi?»*. Segons Joan Margarit, *«Un poema ha de dir just el que necessita - la major part de les vegades sense saber-ho- el seu lector o lectora. I en acabar de llegir un bon poema, ja no som els mateixos, perquè ha augmentat el nostre ordre interior. Ja firmo ara mateix perquè la força de les paraules del poema faci que alguna cosa canviï en l'interior del polític catari.»*

Bin Rashid no és només emir de Dubai. És un poeta consumat que dedica gran part del seu temps lliure a conrear poesia, un tipus de lírica tradicional que té molts lectors entre la població beduïna és un consumat poeta amb diversos llibres publicats. Queda per veure l'efecte que pugui tenir la utilització d'aquestes estrofes, aquesta literària forma de pressió en el conflicte regional d'abast global. Caldrà veure si guanya la partida la força dels petrodòlars o la diplomàcia de les paraules.